

**ВІДДІЛ ОСВІТИ ЗІНЬКІВСЬКОЇ
РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ**

ЗІНЬКІВСЬКИЙ ДНЗ (Я/С) №2 «СОНЕЧКО»

В.І. Косяк

Робота з батьками

*"Батьківсько-дитячі свята
як засіб виховання та розвитку
дітей дошкільного віку"*

**місто Зіньків
2016**

Вікторія Іванівна Косяк,
вихователь - методист
ДНЗ (я/с) №2 «Сонечко»
м.Зінькова Полтавської обл.
педагогічний стаж: 26 років.

Анотація. Свята і розваги є одним з найважливіших засобів виховання та розвитку дитини. Особливо значимі для дитини свята, які вони проводять спільно з батьками. Підготовка та проведення сімейних свят можуть стати засобом морального збагачення дітей, їх духовного зближення з членами родини, усвідомлення статево-рольової поведінки. Саме тому спільні батьківсько - дитячі свята повинні стати невід'ємною частиною роботи з сім'єю в дошкільному закладі.

Посібник містить фрагменти свят в дошкільному закладі за спільною участю дітей і батьків, мотивуючі бесіди, консультації для батьків.

Для вихователів ДНЗ, музичних керівників ДНЗ, батьків дітей дошкільного віку.

Рецензенти.

Затолук Т.В. – методист районного методичного кабінету

Сімон Ю.М. – завідувачка зіньківського ДНЗ (я/с) №2 «Сонечко»

Рекомендовано до друку районним методичним кабінетом
Зіньківської районної ради

ЗМІСТ

1. Хочеш змінити дитину – змінився сам.....	2
2. У дитинстві народжується особистість.....	3
3. Актуальні проблеми.....	5
4. Фрагмент випускного ранку для старших дошкільників з участю батьків : «Між зорі у світ ми полинемо»....	16
5. Фрагмент випускного ранку для старших дошкільників з участю батьків : «Тільки одна на землі Україна, а ми її доньки й сини».....	22
6. Фрагмент свята до Міжнародного дня жінок для дітей старшого дошкільного віку з участю батьків.....	41
7. Фрагмент новорічного ранку для старших дошкільників з участю батьків.....	43
8. Фрагмент новорічного ранку для дітей середнього дошкільного віку з участю батьків.....	48
9. Мотиваційні бесіди з татом і мамою.....	55
10. Як організувати дитині свято? (консультації для батьків).....	59
11. Список використаної літератури.....	66

«Хочеш змінити дитину – змінися сам»

Людина прийшла в цей світ для того, щоб бути щасливою. Для цього їй необхідно знайти своє місце в житті, відчувати любов інших – це є найголовнішою життєвою потребою кожного. Реалізація цієї потреби – необхідна умова розвитку дитини. Дитина має відчувати, що вона комусь дорога, важлива, що вона просто хороша.

Усі діти талановиті, тільки у дорослих не вистачає чуйності й терпіння розкрити ці таланти.

«Усі педагоги працюють з дітьми, а я – ні, -- писав педагог і духовний учитель Омарам Айванхов. – Чому? Просто тому, що я вважаю – необхідно **починати навчання з батьків**. Я не вірю ніякій педагогічній теорії, я впевнений, що має значення тільки спосіб життя батьків. Якщо батьки нічого не роблять для власного виховання, то як вони можуть виховувати своїх дітей?».

Якщо хочеш змінити дитину – змінися сам. Цей процес проходить через спілкування й особистий приклад батьків. Л.С.Виготський сформулював закон «Зона найближчого розвитку дитини», за яким у кожному віці для дитини існує обмежене коло справ, які вона може зробити сама. За межами цього кола – справи, що доступні для неї за участю дорослого або взагалі недоступні. Отже, зона справ, які може зробити дитина спільно з дорослим, -- це золотий запас, головний потенціал її розвитку на найближче майбутнє.

Для дошкільника образ дорослого – не образ іншої людини, а образ самого себе, своєї власної майбутності, втілення у собі «іншого». З певного моменту розвитку дитина – це завжди «двоє людей» -- Вона і Дорослий, і са-

ме внутрішня взаємодія цих «двох людей», що існують в одній дитині, і є процесом **саморуху розвитку**.

Персоніфікований образ дорослого (батьків, педагогів) обертається для дитини її ставленням до самої себе, своїх можливостей. Він спрямовує її в різні періоди дитинства: робити, як дорослий; бути, як дорослий; уміти те, що вміє дорослий; жити, як дорослий. При цьому дитині **потрібен не просто дорослий, а значуща людина – така, яка своїми властивостями і рисами демонструє не себе, а ідеї та життєві сподівання малого.**

У дитинстві народжується особистість

Чи замислюємося ми, дорослі, над таким близьким і до болі рідним кожному з нас поняттям, як «дитинство»? Його сутністю, цінностями? Так, можемо констатувати, що всі ми родом із Країни дитинства і водночас замислитися, чи взяли із неї те, що потрібно для дорослого життя.. І що ми, дорослі, сьогодні – на початку ХХІ століття – можемо зробити для дитинства як соціокультурної категорії.

Дитинство – це період життя людини, в якому закладаються основи особистісної активності та особистісні

властивості, цінності, що визначають якості майбутнього життя; це такий життєвий досвід, коли особа, і як людина, і як особистість, найменше захищена від соціального, психологічного і фізіологічного насильства (Р.Овчарова); це період оволодіння морально-етичними нормами подальшого життя, життя в дорослому віці.

На мою думку, дитинство – це період народження і становлення особистості з фундаментом для розвитку її духовних, етичних і моральних цінностей. Це період пізнання Людини та соціуму, відкриття дитиною царини Життя на планеті Земля в усьому його розмаїтті, з усіма його позитивними (вічними цінностями) і негативними проявами. Це перші кроки навчання, це жадоба знань, це перші радощі, перші розчарування і перші сльози...

У період раннього і дошкільного дитинства дитяча душа надзвичайно ніжна, чутлива, тендітна, слабка. Іноді незначні, на перший погляд, події залишають у ній глибокий

слід на все життя. І тільки через великий проміжок часу, коли зерна, що потрапили в душу малюка в ранньому дитинстві, дають плоди, ми, дорослі, починаємо пригадувати, де корені того негативу, який спостерігаємо в поведінці підлітка, юнака чи навіть дорослої людини.

Актуальні проблеми

Ми живемо в непростий період бурхливих світоглядних перебігів; переоцінок освітніх пріоритетів; змін життєвих цінностей в цілому. Чи не щодня замислюємося над тим, як гармонізувати життя – своє і тих, хто нас оточує. Нам часто доводиться пересвідчуватися, наскільки недосконалою, дисгармонійною та суперечливою буває взаємодія між окремими людьми, між групами, між Людиною та довкіллям. Прикро, але аж кричать уже перші наслідки руйнації гармонії у суспільстві: переважно споживацька орієнтація у молоді; нехтування вічними нормами моралі (честь, совість, справедливість, любов, шляхетність, терпимість, ввічливість), ставлення до них, як «застарілих»; натомість агресія, жорстокість, культ сили, хитрощів, цинізму, прагматизму.

Усі ці проблеми прямо стосуються дошкільників. Адже бути в злагоді з довкіллям, з суспільством та із самим собою дитина навчається з перших кроків свого життя. Не спеціальні дослідження, а пересічене життя дедалі частіше жахає нас емоційним дискомфортом, в якому зростає дитина з перших своїх днів.

Загальновідомо, що в людини є **інтелект** (здатність мислити), **серце** (здатність відчувати, співчувати) і **воля** (здатність керувати собою, діяти

вмотивовано). Гармонія в розвитку цих систем і дає в результаті *самодостатню особистість* – мудрий розум, відкрите любляче серце і загартовану волю.

Чи так ми виховуємо сьогодні наших дітей?

На погляд фахівців, потребують компетентної уваги проблеми забезпечення **психічного здоров'я** сучасних дошкільнят. **Одна з основних: родинне виховання**. Ціннісні орієнтації батьків у вихованні дитини, рівень їхньої психолого-педагогічної культури вже давно серйозно непокоять психологів та педагогів.

Щоденні спостереження за взаєминами батьків з дітьми у ситуаціях, коли вони приводять у садок чи забирають їх, коли відвідують святкові ранки, планують дні народження у колі сім'ї... , додають сумних реалій. **Лише п'ята частина малюків зростає в родинях, які можна назвати дружним колективом.** Теплі, доброзичливі стосунки між усіма членами, емоційна прихильність один до одного – відмітні особливості таких родин. Це підтверджує й змістова характеристика взаємин: щирий інтерес до життя близьких, потреба знати про все, чим живе рідна людина, стосунки емоційно забарвлені, і діти, і дорослі проявляють прихильність, обізнаність у турботах один до одного, чутливість у контактах.

Ерік Еріксон визначив **три стадії психологічного розвитку**, які повинні пройти всі здорові діти:

- Розвиток почуття довіри;
- Розвиток почуття самостійності;
- Розвиток почуття ініціативи.

Дошкільні роки – оптимальний час для розвитку соціальних стосунків і різних видів поведінки. Завдяки регулярному спілкуванню і взаємодії в дітей поступово розвиваються почуття власності, гідності й самоповаги. Дитина усвідомлює свою приналежність до певної статі та сім'ї. у цей час діти опановують уміння контролювати себе (уже додержуються певних правил поведінки й починають висловлювати свої емоції у загальноприйнятій спосіб), вчаться розуміти свої почуття й почуття інших, ділитися, брати на себе відповідальність, допомагати іншим, з повагою та розумінням ставитися до особливостей людей, розв'язувати проблеми шляхом переговорів.

На жаль, панівна тенденція у взаємодії дорослих з дітьми в сучасній сім'ї – цілеспрямований вплив на дитину, а не спілкування з нею на рівні діалогу.

У сучасному суспільстві взаємини дітей і дорослих якісно деформовані, між ними постійно збільшується духовна прірва. *Діти живуть поруч, а не в середині дорослого світу.* Виявляючи підвищену турботу про одяг, харчування, розваги дітей, дорослі не реалізують можливості спілкування з ними, не кажучи вже про діалог. В результаті складається неадекватна самооцінка, яка зумовлює духовне зубожіння, усамітнення, цинізм, несприйняття того, що оточує. От і виходить, що основна сфера соціального розвитку – сімейна – практично зруйнована.

Дозвілля дорослих в сучасні часи носить забарвлення одноманітності: комп'ютер, телебачення, у кращому випадку виїзд за місто, крайнє рідко відвідування мистецьких заходів. Зберігається тенденція збиратися в колі друзів і рідні на дні народження. Але подібні вечірки швидше нагадують ексклюзивну рекламу алкогольних напоїв, якщо

проаналізувати цю ситуацію очима дитини-дошкільника. Уявімо таку картину: напередодні закупили смачні продукти для святкового столу, приготували подарунки, ретельно прибрали в оселі. Навколо краса! Зранку причепурилися у святкове вбрання, з кухні лунуть пахощі, лунає музика, всі усміхнені, збираються гості, накривається стіл, подарунки...СВЯТО!!! Наступає урочиста мить і...під захопливі погляди гостей відкриваються різноманітні пляшки з алкогольними напоями – за мить і про маленького іменинника і його однолітків ВСІ ЗАБУЛИ! (пропонуються комп'ютерні ігри, телевізор і ...прохання «не балуйтеся, не заважайте, ведіть себе красиво...»). А де ж тут дитяче свято? Найкращим показником культури родинних свят є сюжетно-рольова гра «Сім'я». Вона в ту ж мить демонструє, які стосунки у родині, на що витрачається вільний час, і навіть, побачити майбутню долю дитини. Перша фраза, яка лунає із вуст дитини, коли всі атрибути вже розміщено і обговорюється сюжет подальших дій: «...А давайте ми були п'яні!..». Ця гра -- найпростіший тест, але він завжди точний і дає досить об'єктивну картину.

Не менш важливим залишається питання гендерних відносин в родині. Пропоную розглянути ще один найпростіший приклад із життя. В розмові одного із тематичних батьківських зборів беруть активну участь чоловік і дружина – члени однієї родини. Час від часу дружина починає висловлюватися фразою: « Мій син...». Дійсно, багато матерів так говорять, навіть, якщо поруч стоїть батько дитини. На щастя, не всі! І знаєте, що я помітила: коли мати називає дитя «своїм», а не «нашим», то це відразу демонструє стан взаємостосунків між членами сім'ї.. В ту ж мить назрівають теми для подальших батьківських «круглих столів» з участю педагогів, психологів, фахівців з ген-

дерних питань: «... філософські аспекти ролі матері і жінки в родині; ролі батька і чоловіка; поняття сімейної пари у процесі виховання дитини».

Зауважу: ми аналізували сім'ї, визнані цілком пристойними, до яких у вихователів не було жодних претензій. На жаль, у садках здебільшого не дуже переймаються проблемами сімей. Лише коли дитина починає серйозно турбувати педагога, він звертається до батьків по допомогу. І часто-густо все обертається зростанням жорстокості батьківських реакцій, кривдженням, посиленням авторитаризму.

Тим самим я одержала підтвердження, що мої висновки від спостережень йдуть у вірному напрямку, що у глибині свідомості більшість тат і мам і молодих, і досвідчених розуміють ущербний бік медалі такої батьківської любові, тільки необхідно усвідомити це і перенести у практику життя. Усвідомлення проблеми – це вже важливий крок на шляху до її подолання.

І як не прикро, проте досить часто доводилось констатувати, що батьки, а потім вже і діти не усвідомлюють глибинний зміст власного життя і внаслідок цього порушується система цінностей. Не поспішайте заперечувати! Подумайте, поспостерігайте за життям, й ви, напевно, погодитесь зі мною і самостійно знайдете численні підтвердження сказаному. Якщо ви творчо підійдете до цієї теми, то багато-чого зможете змінити у власному житті і у житті своїх дітей в кращий бік.

Дітям ми даємо лиш те, що маємо самі! (вміння мріяти, долати проблеми, любити себе, проймаючись гордістю за близьких тощо).

Виходячи із сказаного вище, вважаю, що назріла гостра потреба відновити систему просвіти молодих батьків, перевести її із формального рівня у повсякденну практику, що суттєво допомогло б підняти рівень культури взаємовідносин у родині, культуру відпочинку і побуту.

Як же «повернути» більшість батьків до дітей? Як викликати бажання більше спілкуватись з малюками, читати їм книжки, разом гратися, ділити емоції радощів і відкриттів? Коротше кажучи, розвивати культуру спілкування і дозвілля.

На протязі майже 26 років мені доводилось долати шляхи власних спроб і помилок, допомагаючи батькам любити власну дитину «розумною любов'ю», попереду пора нових відкриттів і творчого пошуку.

Сьогодні при першій зустрічі з батьками моїх майбутніх вихованців, я пропоную заповнити анкету, яка допоможе мені краще зрозуміти їх бачення і пріоритети у вихованні малюка. В той же час пропоную одержати в дарунок перший пакет інформації майбутньої родинної бібліотеки самоосвіти. Приміром туди можуть входити такі теми: «Психофізіологічні особливості хлопчиків», «Як вихо-

увати хлопчика»(якщо до садочка йде син); «Психофізіологічні особливості дівчаток», «Як виховувати дівчинку»(якщо до садочка йде донька); «Поради батькам стосовно адаптації дитини до дитячого садочка» і повідомляю основну умову перебування дитини у нашій групі : «Батьки є активними учасниками навчально-виховного процесу».

А далі, при кожній зустрічі на батьківських зборах, під час індивідуальних бесід тематичне коло бібліотечки розширюється (приміром деякі з них): «Гендерне виховання змалку»; «Правда про лелеку»; «Як спілкуватися з дитиною»; «Як навчити дитину самостійності»; « Якщо батьки розлучилися...», «Рідне місто моє»; « Як виховати успішну особистість»... і насамкінець «Як зробити день 1 вересня незабутнім для маленького школяра. Практичні поради батькам.».

Досить виважено ставимося до кожної родинної історії. Підводимо до розуміння, що батьківська любов не вимірюється тільки кількістю іграшок, якістю одягу чи сумою коштів витрачених на запрошених артистів і феєричні спецефекти. Як альтернативу пропонуємо подарувати синові чи доньці справжнє, незабутнє враження від дитинства – **стати безпосереднім учасником дитячих спортивних, тематичних свят і розваг у дитячому садку.**

Звичайно, ми готові до першої заперечливої реакції з боку батьків, бо розуміємо, що важко відразу дорослій людині подолати себе. Красномовно про це свідчить приклад: до середньої групи привели нову дівчинку. Незабаром повинен відбутися новорічний ранок.. 24-річному татові цієї дитини я запропонувала «зіграти» на святі роль Кашія у досить сучасній інтерпретації. На що він, широко

розплющивши очі, заявив: « Та Ви що? Я ж серйозна людина. Під моїм керівництвом працює 11 чоловік!».

А хіба існує у світі більш серйозніша справа, ніж виховання дитини, ніж підняття рівня довіри між батьком і донькою, ніж формування еталону майбутнього чоловіка і батька у свідомості 4-річної дівчинки (майбутньої дружини і мами)?!

Ми вже набули певного досвіду , відчували впевненість у власних переконаннях і стало доброю традицією насичувати сценарій ролями в яких демонструють себе батьки наших вихованців. Так, це значно складніше ніж у дитячому колективі ретельно відрепетирувати всі деталі майбутнього свята і у назначений час заповнити музичну залу гостями. Але ж знаємо точно, затрачена енергія варта результату.

Ми не запрошуємо професійних акторів або співробітників д/с для виконання «дорослих» ролей, а саме батьки, бабусі і дідусі, рідні сестри або брати допомагають створювати незабутню атмосферу дитячого свята.

Як говорять мудрі: «Насолоду дарує не сама подія, а час очікування цієї миті». А в цьому випадку він буде сповнений змістом сумісної праці-репетицій, жартів, перевтілення, творчий процес підготовки костюмів; підтримки і захоплення інших членів родини, друзів, знайомих..

Так народжується творча, емоційно збагачена, впевнена у собі, у власній родині особистість !!!

Під час таких виступів дорослий і дитина доповнюють один одного, допомагають стати досконалішим, у рівній мірі несуть відповідальність за якість результату; разом переживають мить ПЕРЕМОГИ! Цей позитив закарбовується у дитячій свідомості, тримається в емоційній пам'яті

до зрілих років, а пізніше вноситься в побут власностворених родин.

До речі, кожен сюжет святкового дійства так чи інакше торкається конкретних подій конкретної родини. Так, наприклад, у молодшій групі – був хлопчик, яким дбайливо і щедро опікувались бабуся і дідусь. Татка він не знав, мама-студентка навчалася і працювала в іншому місті, бачилися тільки у вихідні. Напередодні зустрічей малюк був схвильований, збуджений. Тому ми запропонували мамі зіграти з сином головні ролі на святі до 8 березня. Сценарій підібрали відповідно ситуації, під назвою: «Як курчатко маму шукало». Тим самим допомогли дитині пережити свої хвилювання, але в доступній для нього формі, відчути себе гармонійніше.

А навесні святкували діти старшої групи. Мама 6-річного Максима чекала на другу дитину. Максимко зіграв головну роль чаклуна, який полонив усіх жінок і дівчат. А татка

і сини творчо визволяли красунь. Насамкінець «чаклун» промовив: Всіх вітаю! Ви здолали мої чари.

Переконався я, що красуні у цій залі всі кохані.

Не хотів нікому я прикrostі робити.

Мам, бабуся і дівчаток з групи буду я любити!

Доречи, дуже прошу, в таку світлу днину.

Любі тато й мама, купіть ще дитину

Й не одмінно, щоб була це мені сестричка!

Буду радісно плести їй довгі косички.

Тому що я не злий чаклун, а хлопчик Максимко,

Тож весняну пісню мамам подарую дзвінку!

За деякий час так і сталося – народилась сестричка Оля. Із непосиди Максим перетворюється на турботливого братика.

Дітям цікаво знати, що тато і мама також колись були дітьми. Що з ними відбувалося? Про що мріяли? Які бажання загадували Діду Морозу? Про все це і багато чого іншого у віршах і жартома розповіли батьки на дитячому новорічному святі. А тоді чудесним способом, завдяки власним дітям потрапили у чудо-потяг, щоб хоч на мить повернутися у дивовижні часи дитинства. А там мама у ролі Кікімори, тато – барон Мюнхаузен, тато - Злий Дід Мороз і тато – Добрий Дід Мороз і кожна дитина з майстерністю акторів театру, із щирістю, захопленістю зображували запропоновані сценарієм образи.

Досить часто діти просять батьків: « А розкажи, як я був маленьким...». Так дитина починає «писати» власну біографію, насолоджується відчуттям, що вона бажана, потрібна родині, улюблена, що на неї покладають надії... Цю тему ми розвивали у сюжеті випускного свята (від

пологового будинку і до урочистої миті випускного зорепаду).

І так щороку, щосвята !

Звичайно, в рамках цієї роботи неможливо розкрити всі теоретичні і практичні аспекти даної теми. *У давнину виховання дітей вважали мистецтвом з мистецтв.* Тому, я впевнена, що небайдужі, творчі, енергійні педагоги – однодумці обов'язково знайдуть для себе стартові позиції для власного пошуку, *бо дошкільні педагоги – це найвідповідальніша професія. Адже вони закладають " фундамент " у дитячі душі, а він має бути міцним, щоб вистояти все життя.*

Фрагмент випускного ранку, з участю батьків, для дітей старшого дошкільного віку

Між зорі у світ ми полинемо

Вихователь. Свіча гарячий віск проронить
раптовим подихом чудес –
Здається, можна у долоні
піймати зірку із небес.
І між майбутнім і минулим,
дитинством і безмежжям мрій
Неначе міст ми протягнули –
Космічний ранок випускний.

(Звучить аудіо запис плачу дитини).

Вихователь.

Маляtko з'явилося на світ із любові та мрії,
Із щасливих татусевих й маминих снів.
Народилось дитятко, маленька зернинка...
Як же мама зраділа! Як тато зрадів!
*(Заходять мама, тато з дитиною – немовляtkом.
Вони звертаються до дитинки)*

Тато. Найніжніша, наймиліша, крихітко маленька,
моя зірочка ясна, квіточка гарненька!
Як чекали ми тебе, Сонечко яскраве,
посміхнися, янголя, до своєї мами!
В щасті й радості сім'я вся про тебе дбає.
А від думки, що ти є враз душа співає!

Мама. Хай же Боженька дає здоров'я міцного,
вдачі любої, тобі, серця золотого.
Доля лагідно тобі рушничок простеле
для маленьких ноженят пелюстками встеле.
Янголи нехай пошлють тобі сни красиві,
щоб здійснилися вони мирні і щасливі.
Хай всміхається тобі радісно майбутнє –
щастя хай тебе чека, щире й незабутнє.
Хай добра тобі й тепла буде так багато,
Будь щасливий і рости в радість мамі й тату!

*(Звучить фрагмент із пісні: В. Толкунової
" А время, а время не убавляет ход...")*

Ведуча

Як навчити тихо спати, рота ложкою шукати,
Штанці зняти – не лінитись,
в горщик влучно приземлитись.
Як про себе вміло дбати, особистість розвивати:
Ритм у танці відчувати, пісню вправно заспівати,
Ще й навчитися читати...Мови різні повивчати,
Щоби подорожувати.
А ще гроші рахувати, щоб уміти торгувати,
Або ще й банкіром стати.
Або може ще й Н'ютоном – тільки б яблуко зловить.
Або буде Архімедом – вчасно в ванну посадить.
Головне вже тут – зловити чарівну щасливу мить

Треба б вже всьому навчитися –

хто – зна, що в житті згодиться...

(Звучить музика фон, заходить мама з дворічною дитиною)

Мама. А у матусь, як завжди, безліч справ.

І голова родини – тато – нараду вже зібрав.

Присутні: тітка, дядько, баба, і сестри, і брати

І день, і ніч, вони рішають - **Куди віддять? Куди?**

Наймиліше, найдобріше, лагідне дитячко,

Там, де стане вундеркіндом наше янголятко...

Три дні гула сімейна рада, дитина їм уже не рада.

І хто – зна б поки їм рішать,

та тут сусід почав гукать:
- В садок віддайте своє чадо,
і буде всій родині свято.
А тут сусідка забігає, і всій сім'ї розповідає:
- Є в нас в місті диво – дивне,
розпрекрасний теремок
"Сонечком" давно він зветься,
це наш другий дитсадок.
Там ще краще, ніж удома люблять і пестять діток.
А ще за наказом Міністра освіти
ростуть там щасливі і радісні діти.

Державою ставиться завдання: цей світ пізнавати,
робить відкриття,
Навчитись життя розкривать таємниці
(бо всім у житті це завжди знадобиться)
І вражень яскравих щодня набиратись,
Учитись, рости і завжди посміхатись.
Там тьоті працюють – натхненно, уміло,
Щоб у діток наших вирости крила,
щоби душа від краси тріпотіла,
Щоби на все їхнє гарне життя
квітли в душі золоті почуття.
Тож не вагайтесь, ведіть в дитсадок.
Там вже багато чудових діток!

*(Звучить музична заставка: " Носики – курносики сон-
пят...")*

Ведуча. Ось так дворічний малючок потрапив у садок!
Пройшли роки і він підріс, підходить школи строк.
Шість років – це поважний вік!

Це вже солідний чоловік!

Летять роки невпинно – вже виросла людина!

Позаду перше відкриття, і перший крик до забуття,

І перша вже невдача, і перша дана "здача",

І перша перемога... попереду дорога...

(Звучить музика – фон до казки)

Ведуча.

А дитсадок – це колиска кольорового дитинства!

А дитячий світ – це подих мрій і відкриттів,

де навіть **неймовірно** стає реальним **ЖИТТЯМ!**

(Звучать фонфари.)

На місці час наш не стоїть, а швидко плине він,

як річка,

І вічність нам дарує мить, яку осяє Божа свічка...

Земля продовжує свій шлях, невтомна,

тепла трудівниця,

І дарували їй сюрприз – хай все задумане здійсниться!

І ось година ця настала – планета наша центром стала,

І в Космосі планет парад з вітаннями шикує ряд.

Й народжуються зорі не на небі,

хоч помилково так вважають люди,

Та раз в чотири роки зорепади

підтвердженням події чесно будуть!

В тисячолітті третім зорі засяють на ЗЕМЛІ,

в Зінькові!

В такому непомітно-невеличкому

на терезах міжзоряного простору,

Але такому рідному і звичному,

з його лісами, річкою і росами...

І з розкішними луками, і з барвінком-каліною,

З яблуневою казкою, з колисковою милою...

І нещодавно в нашому Зінькові,

такі яскраві спалахнули зорі!
І, як у казці, сталися дива, їм дарували гарні імена:
Сашко, Катруся, Інна, Віка, Ангеліна,
Єгор і Гліб, Сергійко і Аміна,
Максим, Олег, Алінка і Полінка,
Ще й Владик, Ростик, Діма і Карінка.

Щороку зорі наші підростали,
свої таланти гарно розвивали,
Всім дарували радість, щирість, світло,
росли і посміхалися привітно.
Аж ось настала бажана подія, -
зірки з'єднались в золоте сузір'я,
Відбудеться святковий зорепад, а у героїв –
безліч всіх принад!
А потім вони вирушать в майбутнє,
і перший самостійний зроблять крок,
Знайдуть свою орбіту незабутню,
і вже до справжніх вирушать зірок!
Тож всі присутні і шановні гості,
відкрийте зорям в цей момент серця, Мо-
мент цей історичний, неповторний,
Благословіть на щирі здобуття!
**Увага! Юне покоління! Вітаємо ВАС залюбки,
Вже третє йде тисячоліття і ви його ВИПУСКНИКИ**

**Свято для випускників дошкільного закладу
з участю батьків.**

**Тільки одна на землі Україна,
а ми — її доньки й сини!**

У роботі з дошкільниками я багато уваги приділяю патріотичному вихованню дітей. Тож і свято випуску пронизують патріотичні мотиви, аби вихованці відчували гордість за свою державу та водночас прагнули бути гідними нащадками великого українського народу. Виховуючи дошкільників патріотами, передусім формую у них такі якості, як-от: повага до батьків, свого родоводу, традицій та історії рідного народу; працьовитість; громадянська відповідальність; готовність працювати для розквіту Батьківщини та захищати її. Звісно, у повному обсязі згадані якості ще не можуть бути сформовані в дитини дошкільного віку. Проте створювати фундамент, на основі якого виховувати майбутнього **громадянина - патріота**, у дошкільному віці не лише можливо, а й необхідно.

Ідеєю свята з патріотичним колоритом перейнялися й батьки вихованців: тата танцювали з доньками, мами співали.

*Зала святково прикрашена в жовто-синіх тонах.
Лунають фанфари.*

Ведуча. Моя єдина, неповторна, неділима,
Звеличена в легендах і піснях,
Моя матуся, рідна Україно,
Одна ти в серці і одна в думках.
В години щастя і в часи негоди

Твоя краса незмінно розквіта.
Ти чесно йдеш до волі, до свободи,
Талановита, щира, молода.
Твій цвіт, твоя надія і таланти
Із рути-м'яти, з променів, з роси,
Майбутні лави твого авангарду
У нас в садочку швидко так зросли.
З любові, і тепла, і піклування
Цей юний, щирий, радісний розмай.
Свої, країно, мрії й сподівання
В цей день святковий радо зустрічай!

Лунає музика, до зали заходять діти і виконують танок під пісню «Червона рута», слова і музика Володимира Івасюка.

Дитина. У кожного є матінка єдина —
Це та земля, що народила нас.

Моя найкраща в світі Україно,
Прийми палку любов у добрий час.

Дитина. Вітчизно наша, рідна Україно!
Ти йдеш дорогою до щастя і весни.
Тебе ми любимо так віддано і вірно,
Маленькі й щирі дочки і сини.

Дитина. У нашім серці — верби, і калини,
І рушники, що в квітах, на стіні,
І щирая любов до України,
І колискові мамині пісні.

Дитина. Ти — наша мати, рідна Україно!
В твоїх садах щебечуть солов'ї.
Для нас ти наймиліша і єдина,
Бо ми — маленькі паростки твої.

Дитина. «Прийми від нас любов палку і щиру», —
Дитина кожна серцем промовля.
Бажаємо тобі і щастя, й миру,
Моя найкраща, дорога земля!

Дитина. Коріння наше теж тут, в Україні,
І предків мудрість на святій землі.
До тебе, матінко, в любові — всі єдині:
І прадіди, і діточки малі.

Ведуча. Українці — щасливі люди, бо вміють любити,
радіти та мріяти... Усім серцем, діти, любіть життя. І
обов'язково пам'ятайте, що ви — надзвичайні, талановиті,
розумні, добрі й щирі. Тож любіть себе, розвивайтеся,

дбайте про себе і тих, хто поруч! Людина, в серці якої живе любов до рідних, друзів і Батьківщини, добра, щира і відважна. Покладіть руку на серце, прислухайтеся... Ви маєте у своєму серці це високе почуття любові! Тож зможете зробити все для того, щоб Україна стала квітучою, сильною і багатою державою. Старанно здобуйте знання, аби вами пишалися родина та держава. У добрий час, любі діти!

Дитина. Любов і радість, мрія і надія
Щодня у кожному серденьку живе.
Від почуттів таких душа світліє
І хочеться творити щось нове.

Дитина. І хочеться добро усім робити,
Назвати кожного і рідним, й дорогим.
І прагну я чарівний світ любити
Та жити у гармонії із ним.

Дитина. Любов — найбільше в світі почуття!
Вона не має меж — безкрая!
З Любові починається Життя,
Вона усе найкраще починає.

Дитина. І крила для польоту нам дає,
І доброту народжує, і ласку.
Живе любов у серденьку моєму,
Вона народжує навколо дивну казку.
(Надія Красоткіна)

Діти виконують танок «Моя любов».

Ведуча. Любі діти, скільки краси оточує вас від народження: чудові краєвиди рідної Батьківщини, солов'їна українська мова, джерельна мелодійність пісень, квіткова краса вишиванки, талановиті та працьовиті люди. А дитина, яка зростає серед прекрасного та вміє бачити красу, милуватися нею, у майбутньому обов'язково створюватиме свою мальовничу, добру, барвисту картину життя.

Дитина. Яке це щастя — в дивосвіті жити,
Захоплюватись, мріяти, любити.
І дивуватись, бачити і чути,
Красу і велич серденьком збагнути.
Пісень співати, бігти по росі,
Щоденно жити у дзвінкій красі
І бачити у білих хмарах казку,
Легкого вітру відчувати ласку,
У синь небесну радісно злітати,
Себе у цьому світі відчувати.

(Надія Красоткіна)

Дитина. Мені вручили фарби в руки —
Я розфарбую своє життя:
Усі слова, моменти, звуки
І навіть несказанні почуття.

Діти виконують пісню-танок «Барви рідної землі».

Ведуча. Українці — нація сильних людей, бо все на своєму шляху ми вміємо зустрічати з усмішкою. Ми любимо жарти, здоровий життєдайний сміх, від якого іскряться очі і життя радістю цвіте. Усмішка — це наш святий оберіг, як рушник, писанка, хліб, як верба і калина.

Вона наповнює серця людей теплом, додає наснаги,
допомагає долати перешкоди. Тож усміхайтесь, діти, це
так корисно і важливо для всіх нас!

Від цього на душі стає світліше,
Все сіре й чорне в кольорі засяє...
Тож на життя дивіться веселіше.
Хай музика у вас в душі лунає.
А на обличчі — усмішка, як сонце!
І гарний настрій, і весела вдача.
Бо усмішка усіх людей єднає —
Це доброти і миру спільна мова.

(Надія Красоткіна)

Діти виконують жартівливий танець «Калина».

Ведуча: Нема світлішого нічого в цілیم світі,
Як сонце ясне й чисті небеса.
Нема нічого кращого, як діти,
Бо в них любов, надія і краса,
Бо в них найкращі наші сподівання,

Вершина, може, нашого буття.
Тому-то ми без зайвого вагання
За них віддати можемо життя.
Готові зірку зняти з небосхилу
І прихилити небо голубе,
Щоб тільки дітям у житті щастило,
Бо в дітях ми продовжуєм себе.
Тому щоденно маєм пам'ятати,
Який би пост не обіймали ми,
Весь жар душі потрібно їм віддати,
Щоб діти вирости хорошими людьми!
Щоб у дітей була душа іскриста,
Неначе сонце раннє золоте,
Велика, добра, світла, чиста-чиста...
Тож будем піклуватися про те!
На землю сонце промені сипнуло,
І синьо усміхнулись небеса.
То ж дай нам Бог, щоб лихо нас минуло,
Хай радують вас діти і краса!
(Надія Красоткіна)

*Звучить ніжна мелодія, до зали
заходить маленька дівчинка з
повітряними кульками.*
Випускник. Ти хто?
Дівчинка. Я — твоє дитинство.
Сьогодні я залишаю тебе.
Випускник.
Зачекай, не йди. Залишись ще хоча б не надовго.

Дівчинка.

Не хвилюйся. Я приходитиму до тебе у снах.

Випускник. Я тебе ніколи не забуду.

Дівчинка.

Прощайте! І на згадку про мене дарунок приймайте.

Дівчинка дарує повітряні кульки випускникам та йде.

Дитина. Скажу я щире, від душі «спасибі»

І поклонюся низько до землі.

І кожен з нас із сумом промовляє:

«О, як було тут хороше мені!».

Дитина. Мій дитячий садок — це вінок із квіток!

Кожна квіточка в нім неповторна.

Це — весела ріка, гомінлива, дзвінка,

Це казок і пісень світлий човник.

Дитина. Це частинка душі, що вкладають в дітей

Педагоги щодень, щогодини.

Це наш берег надій, сподівання і мрій,

Це майбутнє всієї країни.

Дитина. Розквітай і радій наш дитячий садок —

Світлих мрій і надій світлиця.

Хай тут завжди ясніють усмішки діток,

Тепле сонце рум'янить їм лица.

Дитина.

У садочку стільки років, як в раю були ми:

Піклувались тут про нас, пестили, навчали.

Та й батькам гарно жилося: рано вранці встали,

В садок діток відвели — ввечері забрали.

А сьогодні для нас свято — випуск з рідного садка,

Для батьків — кінець практично безтурботного життя.
Та ви не журіться! Ліпше усміхніться!

Дитина. Ми до батьків звернутись хочем.
Сьогодні свято і у вас,
Тож кілька настанов прощальних
Прийміть, шановні, ви від нас.

Дитина. Спішіть додому, залишаючи роботу,
Бо не о шостій час нас забрати,
А слід о першій привести додому:
Помити, роздягнуть, нагодувати.

Дитина. А вечорами вчити слід уроки,
Тож прощавай футбол і серіал.
Вам снитимуться і учнівський зошит,
Й лінійка, ручка і новий пенал.

Дитина. І так з дня у день — от така перспектива
Для тих, хто виховує доньку, чи сина.
Не раз вам за нас буде щемно до сліз
За рвані штанці чи подряпаній ніс.

Дитина. Що далі, складнішими будуть науки,
Як їх пояснити не зможете ви,
На поміч прийде Інтернет з ноутбуком
І виручить вас із такої біди.

дитина до вихователя:

Що ж батьки тепер без вас будуть поробляти?
Без садочка їх від шоку будем лікувати...

Ведуча. Справжня любов не підвладна рокам,
Слово тепер надається батькам.

На сцену виходять мами і тата у вишиванках.

Мама. Шановні працівники дитячого садка!
Вклоняймося вам до землі ми низенько
За те, що у нас не боліло серденько.
Бо знали, що ви, наче неньки рідненькі,
Щоденно плекаєте діток маленьких.

Мама. Ви працювали натхненно, уміло.
У нас ні про що голова не боліла...
Ви гратись з дітьми, їх навчали, любили,
Щоб в наших діток швидше вирости крила.

Мама. Щоб їхня душа від краси тріпотіла
І квітли в душі золоті почуття,
Ви їм віддавали найкраще, що мали.
Тож вдячність наповнила наші серця.

Ведуча. Нам дуже поталанило, що у наших вихованців такі чуйні й творчі батьки! Кожне питання ви, шановні, розв'язували неординарно, активно беручи участь у всіх починаннях. Усі ці роки ви були для нас партнерами, одnodумцями, помічниками, а головне — друзями. Від щирого серця дякуємо вам за це!

Батьки звертаються до дітей.

Мама.

Любі діти! Сьогодні у школу ми вас проводжаємо,
Міцного здоров'я усім вам ми бажаємо!
Учіться, працюйте — така настанова.
Батьків поважайте, ви — гідна опора.
Приймайте від нас найщиріші вітання,
Хай збудуться всі ваші мрії й бажання!

Тато. Дорогі синочки, зі святом вітаємо,
Гарних вам оцінок у школі бажаємо!

Тато. Ви, сини, немов орли, крила розправляйте
Та до знань, наук вершин разом всі злітайте!

Тато. Будьте ви розумні, дружні та слухняні,
Щоб не мала вчителька клопоту із вами.

Мама. Любі наші донечки, стали ви дорослі.
Майже вже школярочки з бантами в волоссі.
Ми пишаємося вами, успіхів бажаємо,
Радісно вас нині в школу проводжаємо.

Мама. Наказуємо вам ми на майбутнє
Старанними й дбайливими зростать,
Успішно вчитись, завжди намагатись
Всю глибину наук шкільних пізнать.

Мама. Любіть свій край — цікавий і красивий,
Цінуйте те, що тут живе віки,
І намагайтесь після себе залишити
Лише приємні спогади й сліди.

Мама. Усі зірки, що є на небосхилі
Ми будемо прохати, що є сили,
Аби вони завжди для вас світили,
І дарували нашим дітям сили,
Щоб жити так, як серденько бажає,
Як вас душа і совість навчає.

Мама. А наостанок ми вам побажаєм
Щастя величезного без краю.
Жити в мирі, злагоді й любові!
Будьте завжди радісні й здорові!

*Мама виконують пісню «Ми бажаєм щастя вам», музика
Стаса Наміна, слова Ігоря Шаферана.*

Ведуча. Такі красиві діти перед нами.
Вони — продовження своїх батьків.
Які усе найкраще в них вкладали
Протягом довгих цих шести років.

Дитина. Ще ніби вчора мами нас за ручку
В садочок рідний вперше привели.
Сьогодні наші мами в залі
Дивуються, що ми так підросли.

дитина. Ми тепер не маленькі, і мрієм про школу.
Любим ігри, свята і книжки.
Та назавжди у серці залишаться з нами
Наші люблячі рідні батьки.

Дитина. З ними легко живеться, завжди є підтримка,
І порада, й любов, й доброта.
Пригорнутись до тата і мами я рада.
З ними будь-яка справа — проста!

Дитина. Щастя зовсім близенько — біля тата і мами.
Словом гріють серденько, пригортають руками.
Тата сильні долоні піднімають у небо!
І сміється дитина — буде все так, як треба!

Дитина. Тато і мамо, бабусю й дідусь,
Вам — найпалкіші вітання!
Наша сім'я — то опора моя,
З моїм родоводом єднання.

Дитина. Тож найщиріші слова для вас
Хай буде сім'я єдина.
Ми рід не зганьбимо, а чесне ім'я
Нестимем від батька до сина.

Ведуча. А наразі, шановні батьки, прийміть від своїх дітей листи - подяки і ніжні поцілунки.

Діти вручають батькам листи-подяки.

Татусі з доньками виконують танок.

Ведуча. Країна дитинства — країна казкова.
І часто дорослих вона вабить знову.
І часто дорослі літають у мріях.
Туди повернутись живе в них надія.

Звучить музика. Заходить завідувач, у долонях тримає глечик.

Завідувач. Вас до школи проводжають?
Я сюрприз цікавий маю.
Хочу дещо вам сказати
І цей глечик показати.

Ведуча. Розкажіть нам, як він діє?

Завідувач. Глечик цей читає мрії.
Тож мені цікаво знати,
Хто тут ким хотів би стати.

Діти по черзі підходять до глечика, торкаються його рукою і розповідають вірші.

Дитина. Знає вся моя рідня: скоро в школу піду я!
Її закінчу на «відмінно» і далі вчитимусь сумлінно.
Я буду в краватці й костюмі ходити,
У Раді Верховній закони творити.

Дитина. Хочу Батьківщині славу дарувати,
А тому все вирішив я ще з пелюшок,
Високо літатиму я аж до зірок.
Ділянку на місяці зможу придбати,
Там буду усіх вас у гості чекати.

Дитина. Ну а я хотів би дуже мером міста стати,
Щоб рівнесенькі дороги тут побудувати!

Дитина. Я, панове, мрію здавна бізнесменом стати

Й вихователів усіх на «Мерсі» катати.
Буду в власних магазинах
продавать продукти,
Телевізори, панчохи і свіженькі фрукти.

Дитина. А я мрію із дитинства акторкою бути
Українські кінострічки славить в Голівуді!
І, коли мене покажуть на телеекрані,
Я привіти передам татові і мамі.

Дитина. Ну а я, як виросту, фермерством займуся,
Отоді моїй зарплаті зрадіє матуся!

Дитина.
Ну то що там фермером?! Президентом — круто!
Президенти хоч, напевно, не будуть банкрути.
А як стану Президентом, першим видам я закон:
Вихователям і няням — зарплатню в один мільйон.

Дитина. Я — всього лише дитина,
Та мрія доросла моя:
Хочу, щоб кожна людина
Любила життя так, як я!
Хочу, щоб в небі веселка
Місточком до сонця була,
І дружба щоб завжди від серця
До іншого серця вела.
(Оксана Голубева-Чинак)

Дитина. Я мрію про квітучу Україну,
Де щирі люди всі і почуття,
Де разом всі співають та радіють,

Живуть щасливо й країну леліють.
Я буду вчитись, щоб знання здобути,
Нові зробити в світі відкриття,
Корисною своїй державі бути
І щоб щасливим в нас було життя.

Завідувач. Дивіться, у глечичку вогник надії,
Нехай же здійсняться всі ваші мрії!

Звучить музика. На сцену виходять вихователь і помічник вихователя.

Помічник вихователя.

Все має свій кінець і свій початок,
І все ж дивують нас роки-чарівники:
Як із маленьких хлопчиків, дівчаток
Так швидко вирости оці випускники?

Вихователь. Бажаю, діти, вам високого польоту,
Здоров'я, щастя, успіхів в житті.
Чекають вас нескорені висоти
Й випробування різні на путі.

Помічник вихователя.

Ідіть сміливо й завжди пам'ятайте:
Події й час не можна повернути.
То ж не пасуйте, труднощі долайте,
Й до ваших мрій дороги приведуть.

Вихователь. Не бійтеся, рушайте в путь сміливо
Й дитячу свіжість душ не розгубіть,
І пам'ятайте, що життя — це диво,
Тому його шануйте й бережіть.

Ведуча. Дитинство хай минає швидкоплинно,
Адже невпинно все міняє час,
Та чисті думи, любі наші діти,
Ніколи хай не залишають вас

*Діти виконують «Пісню про Україну», слова і музика
Наталії Май.*

Фрагмент березневого свята з участю батьків

Хлопчик. Ми будемо з святом весняним усіх вітати
з татами разом ось тут виступати.

(звучить фонограма: "Ах, Одесса!")

З весняним святом Зіньків ми привітаєм!

Усмішок море жінкам ми посилаєм.

Перлини наші, як весна сама,

найкращі, наймиліші, ніде таких нема!

(заходять батьки і хлопчики групи)

Тато. А день цей гарний, наче казка,

бо жінка — це любов і ласка,

Це гордість наша, ніжність і тепло,

вона, як сонечко, що в небі розцвіло.

Тато. Вона, як перша квіточка, що в лісі розцвітає,

Вона, як соловейко, що чарівних пісень співає.

Вона, як легкий вітерець,

як сонця теплий промінець...

Тато. Кажуть в Парижі найкращі жінки,

але це скоріше, мабуть, навпаки,

Найкращі жінки живуть у Зінькові.

Всі вони, ніби моделі зіркові.

Тато. Пора зіньківчанок в скульптурі створити,

у Луврі з Венерою в ряд помістити.

Усіх затьмарять красою сьогодні,

ви, мабуть, будете зі мною згодні?

Тато. Разом в цій залі ми їх привітаємо,

гарного настрою всім побажаємо,

Щоб сонце світило мирно і ясно,

а наші жінки були самі прекрасні.

Хлопчик. Де ж поділись наші мами?

Сумно нам без них в цей час.

Хлопчик. І дівчаток щось немає.

Як же свято починать?

Ведуча. Дійсно, ви тільки подивіться—

є тати і є сини,

А де ж мами, де ж дівчатка? От загадка, так загадка.

Що ж робити нам без них? Треба йти шукати їх.

Тато. Жінок потрібно нам знайти,

бо ми без них нічого не варті:

Хто нам душу звеселить, подарує щастя мить?

Хто наш дім оберігає, про добробут в ньому дбає?

Звісно ж ЖІНКА-БЕРЕГІНЯ, бо вона земна БОГІНЯ!

Тато. В мене жінка дуже добра, і красива, й чепурна

Теж кудись запропастилась. Я не знаю де вона.

Вона й зготує, й порахує і, як годиться все зав'яже:

Потреба є – команду скаже! Завжди весела, енергійна,

В пораді щира і надійна...

В родині нашій, як мудрець,

Дружина в мене молодець!!!

Тато. Моя жінка – трудівниця, вдома, ніби чарівниця

На роботу поспішає, день при дні біжить вона.

А тепер кудись поділась, зникла прямо із двора...

А за нею десь пропала люба донечка моя.

Я не можу вже без них, треба йти шукати їх!

Тато. А ви знаєте, я думав, що без жінки просто чудо!?

А тепер все навпаки — голова уже болить:

що по чім? І де купить?

Дітям їсти що зварити? Як попарити, посушити?

Так не можу більше я! ДЕ ж ти, жіночка моя!!!

Ведуча. Будемо сподіватися, що нічого лихого з вашими чарівними жінками і донечками не сталося. Можливо десь у перукарні або салоні краси затрималися. Прошу вас ,

присядьте, порадьтеся. А наші хлопчики спробують для дівчаток заспівати. Можливо це допоможе їх відшукати.

Хлопчик.

Подарувати хочемо ми цілий світ дівчатам!

В це свято заспіваємо для вас ми серенаду!

Фрагмент новорічного ранку для старших дошкільників з участю батьків

(Світло вмикається, звучить лірична музика)

Ведуча. Сніг... Сніг лягає на дахи будинків. Здається, що все залишається по-старому, але разом зі сніжинками вже кружляє в повітрі щось надзвичайне та урочисте. Усі ми: і дорослі, і діти чекаємо чогось таємничого від цієї пори. Дітлахи – святкових сюрпризів; дорослі – хоч на мить повернутися у безтурботне дитинство, щоб, як колись щиро радіти і вірити в чудеса.

Світ завмирає в очікуванні дива. І воно приходить до нас : із запашною ялинкою, пухнастим снігом, золотом іграшок, блиском яскравих вогників, із неповторною казкою, ім'я якої – **НОВИЙ РІК**.

Дорослий.

Рік **старий** вирушає в дорогу,

залишає наш зоряний дім...

Кожний зичить нам щастя земного,

творчих злетів до нових вершин.

Рік **новий**... Наше щастя -- безкрає і глибоке,

як неба блакить.

По-новому хай пісня лунає, по-новому життя хай кипить.

(по черзі до зали заходять батьки)

Дорослий. Сьогодні моя доня запросила мене на Новорічне свято. (*тримає білетик, одягає карнавальні очки*).

Дорослий. І я поспішаю до Єлизаветки (*тримає тремпель з дитячим костюмом*). Вона, навіть, перед дзеркалом повторювала свою казкову роль і мріяла мати чудовий костюм. Ми всі магазини оббігали, поки знайшли потрібну тканину. Але наші старання були не марні – сьогодні Ліза виглядатиме блискуче.

Дорослий. (*замріяно*) Так. Коли мені було 7 років і я, затамувавши подих, чекала дива новорічної ночі, вірила у казки і у те, що добро обов'язково переможе зло. До нашої родини КОЖЕН РІК поспішав із смолистим запахом лісової ялинки і, (таким довго очікуваним!!!), смаком мандаринів. Можливість скуштувати які приходилась тільки на зимові свята!

Дорослий. У дитинстві швидко висихають сльози, миттєво забуваються образи і в той час, я також був упевнений, що ДІД МОРОЗ може виконати всі бажання, і по тайки писав йому листи. І ЩО САМЕ ЦІКАВЕ!!! -- мої новорічні мрії завжди збувалися.

Дорослий. А зараз свята – це суцільний головний біль: гроші зароби, продукти купи, щось заморське приготуй, з подарунками -- догоди... Гарно було в дитинстві: жодних проблем, віра в чудеса, безмежна радість, веселий сміх. От би, хоч на мить потрапити у той казковий час.

Дорослий (*заходить разом з дитиною, до неї і говорить*)
Існує повір'я, що під Новий рік, у тихий зоряний цей час,
Про що ти мрієш -- загадай,

Бо можуть ЗБУТИСЬ ВРАЗ !!! чарівних снів твоїх
розмай

У НОВОРІЧНИЙ ЧАС...

Дорослий.

А, коли я була маленька, бабуся запевняла мене,
що саме з дванадцятим ударом годинника треба
загадувати бажання. І я до сих пір в це вірю.

Ось і тепер мені хотілося б у Новоріччя

щасливі бачити обличчя,

І щоб в очах світилась ВІРА, ЛЮБОВ, НАДІЯ і

ДОВІРА.

Дорослий (*робить вигляд, що читає газету*)

До речі, за східним календарем, цей рік -- рік ВОГ-
НЯНОЇ СВИНІ -- один із найжиттєрадісніших знаків
гороскопу. Астрологи радять, щоб цей рік був вдалим,
необхідно зібрати друзів, сісти в автомобіль, на літак або
у потяг і разом поїхати просто до лісової галявини. Танці
біля вогнища, маскарад у зимовому лісі -- САМЕ ЦЕ ве-
селому, волелюбному КАБАНУ найбільш до вподоби.

Дитина. Так . Все ясно!!! Ми сьогодні вирушаємо
назустріч НОВОГО РОКУ диво – потягом. НАМ ця манд-
рівка дасть можливість зустрітися з чудесами, а Вам, ДО-
РОСЛИМ, - відчути себе у дитинстві. Гайда з нами!!!

ОГОЛОШЕННЯ: Увага! Увага! Со свосьмого путі, Зі-
нківського часу терміново відправляється Новорічний
потяг до здійснення мрій. Бажаючих здійснити мандрівку
просимо вдягти маскарадні костюми. Поспішайте!!! Не
баріться!!! Бажаємо щасливого року!!!

Дитина Ну от, що я Вам казала?!! Так згодні чи ні?!!

Дорослі (всі разом): ЗГОДНІ !!! (батьки повертаються до дверей за ялинкою, вдягають маскарадні костюми і «сідають» у потяг)

Дитина Ура!!! УРА!!! Отже, зараз почнуться чудеса!!!

Кікімора (дивиться у чан або спостерігає за всім під ялинкою): Ха-Ха-Ха!!! Почнуться, почнуться! Буде вам, і потяг, буде і гелікоптер. Обов'язково буде, але трішечки пізніше.. Як того мені захочеться.

(до гостей у залі): Сидимо тихесенько, а я тим часом ділом займусь.

(Звучить фонограма . Батьки і діти виходять у дві колони, імітуючи рух у потязі). На останньому акорді пісні знову з'являється Кікімора і кричить:

Кікімора. Все! Приїхали! Кінцева зупинка ТУТ!!!

(набирає номер на мобільному).

Аля! Улю! Всім казковим бешкетницям терміново прибути, прискакати, прибігти на нагальну тусовку. ФУ! Ну ось тепер можна і починати. *(дістає копілочку— поросятко)* Ця СВИНКА – символ року , якщо її розбити , то все накопичене в ній добро втратить свою силу. *(ришуче розмірковує)*

Цим я зможу, прямо зараз, Новорічний потяг назавжди зупинити. Тоді зупиниться час, **добро** обернеться на **зло**,

УСЕ СТАНЕ НАВПАКИ і для них Новий Рік ніколи не настане. Ні, може і настане...*(ЗАГАДКОВО)* Тільки ось яким він буде?... А **ЩО** буде !?. Ви зараз побачите... *(обома руками піднімає глиняну свинку над головою і розбиває)*

(Звучить музика - «перелив», всі обертаються навколо себе, імітуючи перевтілення, сідають на місця)

Фрагмент новорічного ранку для дітей середньої групи з участю батьків

Ведуча. З нами цілий світ співає, на ялиночці вогні,
але тут когось немає... Дід Мороза! Пригадали?

Ми його давно чекаєм. Він чогось не поспішає. Тож
давайте погукаєм.

Діти. Дід Мороз.

*Діти гукають Діда Мороза.. Виходять Вовк і Засць.
Сценка «Снігуронька»(Звучить музика з мультфільму
«Ну, постривай!»«Снігурочка») Після сценки Вовк і Засць
забігають за ялинку, знімають костюми діда Мороза та
Снігуроньки і виходять до дітей.*

Засць. До зайців усі несправедливі,

Кажуть, що ми дуже лякливі

Найбоягузливіші за всіх звірят
Але не вірте - це все казка,
І страх мій - це звичайна маска.
Мене не залякать.
Над лищицею сміюсь,
Я також - вовка не боюсь
Навіть Дід Мороз доручив мені віднести дітям цукерку на
Новорічне свято.

Вовк. Ач, яка велика! Дай і мені шматочок.

Заєць. Не можу, бо це для всіх.

Вовк. Ах так... (ловить зайця, віднімає цукерку):

Нарешті я тебе піймав, хоч як ти, зайче, не стрибав,

Не хоробрий ти, а хваста, І звичайний боягуз.

Ось, нарешті, ти попався, лізь в мішок мій, забирайся!

*Заєць заліза в мішок без дна.. Тікає з нього за ялинку.
Вовк кричить «Ну, постривай!». Цукерка залишається
у Вовка. Вовк виходить за ялинку.*

Ведуча.

Діти, це були не справжні дід Мороз та Снігуронька.

Давайте погукаємо ще раз!

А ще краще давайте заспіваємо про Дідуся Мороза.

Дід Мороз. Всім привіт, дорослі й діти,
на добрий шлях і в добрий час.
Довелось мені летіти, щоб потрапити до вас.

З Новим роком вас вітаю – і великих і малих.

Хай летить над нашим краєм щира пісня,
дружній сміх!!!

Будьте щедрі та багаті в Новому році.

Хай світить щастя в вашій хаті, наче Сонце.

Будьте, діти, і здорові, і щасливі,
і веселі, і розумні, і сміливі,

Ви щоб всі зростали, як орлята
і піснями щоб дзвеніла ваша хата.

(оглядається, ніби когось шукає)

Діти, а ви не бачили мою онуку Снігуроньку?

Вона, напевно, дістає подарунки . Гукайте гучніше!

Діти. Сні-гу-ронь-ка!!! *(раптом хаотично миготить світло. Чути якийсь гуркіт)*

Дід Мороз. Що таке. Піду подивлюсь. Може Снігуроньці потрібна моя допомога. *(виходить)*

Баба Яга *(задує, оглядається, на шії бінокль)*

Так. Обступили новорічну ялинку з усіх сторін. Пора кликати на допомогу.

(дістає телефон) Тополь, тополь! – Я береза! На допомогу тягни сюди мощі свої.

Даю координати: 7 кроків до ялинки, 3 від дверей хати.

Тут на тебе буду чекати.

(Чути цокіт копит. Виїжджає Коцїй на коні)

Баба Яга. Стій! Чому швидкість перевищуєш?

Коцїй. Тпру! Чого викликала?

Баба Яга. Терміново збирай наших. Операцією керувати буду я! Всі по місцях! А я тим часом до бібліотеки за старими казками.

(Коцїй свистить у свисток. Із других дверей заходять різні казкові герої)

Коцїй. Так, що ми сьогодні зробили.

Перший Я!! На лося дерево звалив? Звалив. Дітей в темний ліс заманив? Заманив. Ще гриби в кошику у Червоній Шапочці підмінив на мухомори...

Водяний. Супер . А тепер Я, Я. Човен з рибалками перевернув, пловцям п'ятки лоскотав. Вони трохи не втопилися! Сомів та щук посварив. Така велетенська бійка була! Сила!

Коцїй. А ти Базиліо?

Кіт Базиліо. А я, а я... Іду від Карабаса Барабаса та як нявкну! Всі синиці з дерев попадали – думали землетрус.

Ліса Аліса. *(мрійливо)*: Яке небо блакитне... а чого це Баба Яга знову у поганому настрої? Все хоче у зірки шоу бізнесу потрапити? Навіщо їй та сцена? Нехай краще її візьмуть у якийсь серіал. Наприклад: «Моя прекрасна няня!».

Кіт Базиліо. Та ні! «Не родися красивою»

Водяний. А родися Бабою Ягою!

(знову з'являється Баба Яга і веде із собою Карлсона, старого Хоттабича)

Баба Яга. (звертається до дітей): Як завжди: мене знов забули запросити на свято. Хіба Ви не знаєте, Баба Яга завжди з вами. Так, чи не так?

Карлсон. Баба Яга. Від тебе завжди чекають неприємних несподіванок, от і не запросили. А мене? Мене за що забули? Хто найкращій веселун? Хто найкращій гість на дні варення? Без кого на святі нудно та нецікаво?

Баба Яга. Без мене?

Карлсон. Яга, Яга... Це ж я ! Я найвеселіший, найдотепніший, найбільший друг дітей.

Ліса Аліса. Воно і видно. Тебе не запросили на свято, як і нас. Про тебе забули, як і про всіх нас. Хоча, яке свято без казки.

Баба Яга. А яка казка без нас, може і не завжди добрих, але дійсних казкових героїв. І що б ви, дорогі діточки робили, якщо б ми - казкові герої - навіть і такі вередливі, як я, всі разом пішли на пенсію. Ось послухай мене!

Баба Яга співає пісню. Всі герої танцюють і на сцені і в залі, запрошують до танцю дітей. (Пісня виконується на мелодію відомої пісні з репертуару Е.Еглесіаса)

Наприкінці пісні і танцю всі герої помітно стомилися.

Карлсон. Може нас тому і не покликали на свято, що ми вже трішечки пристаркуваті. У дітей може з'явилися якісь нові казки, якісь нові казкові друзі.

Баба Яга. Але мені вже 300 років і про мене знали всі діти, які виростили за цей час. Я була завжди, і я хочу бути завжди.

Всі герої. І ми теж!!!

Карлсон. А якщо нас не запросили на свято, то і самого свята не буде. Все, відключаємо світло і всі додому... Хоттабич, вимикай.

Старий Хоттабич. *(посередині сцени)* вириває волос зі своєї бороди та говорить: Трох, тібідох, тібідох..." *(В залі під музичний супровід повільно виключається світло).*

Баба Яга. Я що сказала, всі додому! *(На сцену вибігають ведучі концерту.)*

Ведуча. Ні, шановні. Не можна відключати світло.

Адже діти цілий рік чекали новорічного свята.

Дитина. *(гладить героя, що сидить, по голові):* І не думайте, ми про вас не забули. Ми читаємо про вас книжки і дивимося фільми, і завжди вам раді.

Дитина. І все-все про вас знаємо. Намагаємося бути схожими на вас.

Баба Яга. Що, такими же злими?

Дитина. Ні, такими же дотепними та веселими.

Адже насправді ви всі не злі, навіть Баба Яга.

Дитина. До нас, до нас, усі до нас, запрошуємо, друзі Вас

На новорічний бал святковий, чудовий, радісний, казковий.

*(Усі герої: **УРА!!!**, дякують і сідають на місця глядачів)*

Баба Яга. Я в захваті. То ми на вас образилися даремно? А можна я буду з вами ведучою? Я завжди мріяла бути актрисою.

Ведуча. В новорічну ніч збувається багато мрій. Тож хай так і станеться. Але спочатку..., шановний Старий Хоттабич, будь ласка, поверніть нам світло, музику.

(Хоттабич намагається, вириває волосся, промовляє чарівні слова, але нічого не трапляється)

Хоттабич. У мене нічого не виходить, мабуть я занадто старий для такої роботи.

Баба Яга. *(кричить на нього).* Як все відключити, так не старий, а як мене запросили бути артисткою... Ось я тобі...

Дитина. Любі гості, не сваріться, а швиденько помиріться.
Пісню веселу в дарунок приймайте, в долоні плескайте,
з нами співайте!

Мотиваційні бесіди з татом і мамою...

Мами мають більшу готовність долучитися до навчально – виховного процесу ДНЗ, використовувати поради педагогів з питань організації дитячого дозвілля в колі родини. А от з татами досить часто доводиться проводити індивідуальні бесіди, які потроху «зламують» закарбований у чоловічій свідомості стереотип: «...моя справа заробляти гроші, різні там естафети, ролі, дитячі потреби... то все мамчина турбота...». Тому фахівець тактовно, доброзичливо, довірливо, з повагою повинен змотивувати участь тата і мами у дитячому святі дитсадочка, у перформатуванні дозвілля власного сина або донечки в колі родини.

Роль батька у вихованні дівчинки

Роль батька у вихованні дівчинки не менш важлива, ніж роль матері. Завдяки батькові у дівчинки формується уявлення про чоловіків, власна жіночність і образ майбутнього чоловіка. В 3 роки діти починають розуміти різницю між чоловіками і жінками. В цей період закладається модель поведінки дівчинки. З батьком набагато легше відчути себе принцесою, ніж з матір'ю. Саме батько розвиває в дівчатках ніжність і почуття привабливості. Виявляється, що матері приділяю менше уваги статевим ознаками дитини. А ось батько вже з перших місяців сприймає дитину саме як хлопчика чи дівчинку. Тому в повноцінних сім'ях у дівчаток раніше формується уявлення про жіночність і жіночу поведінку.

Тато краще допоможе позбутися страху.

Ще в первісних людей чоловіки виконували роль захисника. Ось тому саме батько асоціюється з безпекою, а мати з затишком. У дітей, у вихованні яких тато брав активну участь, рівень тривоги нижче. Маленькі дівчатка сприймають тата як найсильнішу людину на Землі.

Відносини дівчинки з протилежною статтю.

Дівчата, які ростуть без батька, починають раніше зустрічатися з хлопчиками. У перехідному віці з'являється зацікавленість в протилежній статі, не маючи прикладу батька, дівчинка намагається надолужити досвід спілкування з сильною статтю. Часто такі дівчата підсвідомо шукають старшого за віком партнера. Татусеві дочки починають зустрічатися з хлопцями пізніше, у них уже сформульовано образ чоловіка, і вони не поспішають все перевірити.

Якщо відносини з батьком були довірчими, дівчина в майбутньому шукає чоловіка, найбільш схожого на її батька.

Татусеві дочки впевненіше в собі.

Схвалення батька для дівчинки важливіше схвалення матері. Схвалення дорослого чоловіка робить дівчинку впевненіше в собі, вона відчуває себе жінкою. Дівчата, які багато часу проводять з татами, переймають деякі чоловічі звички. З татом можна поговорити і про політику, і про авто, і про соціальні ролі. Дослідження вчених показали, що з татусевих дочок частіше виростають бізнес-леді. Просто вже з дитинства дівчатка були «введені в чоловічий світ», а при виборі професії радилися з татами. Хлопчику потрібен батько, як зразок для наслідування, а в розвитку дівчинки батько грає іншу, але не менш важливу роль. Дівчинка не наслідує батька, але його схвалення надає їй упевненість в собі. Батько може похвалити гарне плаття дочки, її зачіску або те, що вона зробить своїми руками. Коли дівчинка стає дорослішою, батько повинен показати їй, що він цінує її думку і іноді радітися з нею щодо своїх справ. А коли дівчинка зовсім виросте і в неї з'являться друзі хлопчики, дуже важливо, щоб батько добре до них поставився, навіть якщо він вважає, що вони не підходять для його дочки. Навчаючись цінувати в батька ті якості, які роблять його справжнім чоловіком, дівчинка готується вийти у великий світ, що наполовину складається з чоловіків. Тип юнаків і чоловіків, з якими вона дружитиме, ставши дівчиною, і особливо той, кого вона полюбить, її сімейне життя багато в чому визначатиметься тими відносинами, які в дитинстві були у неї з батьком.

Взаємини батька і матері.

Вже з дитинства дитина переймає модель своєї сім'ї. Якщо батько не бере участі у вихованні, то у дівчинки формується уявлення пасивне, відчуження від чоловіка. Якщо тато завжди поруч, то в 3-6 років у дівчинки переважає романтичне уявлення про батька. Відносини батьків у родині стають основою відносин у майбутній сім'ї дитини. Щоб дівчинка виросла впевненою, жіночною і лагідною жінкою, їй дуже потрібне спілкування з батьком для подальшої адаптації у дорослому світі.

Роль батька у вихованні хлопчиків.

Хлопчики дуже потребують суспільство батька, його любові. І добре, якщо діти мають можливість проводити багато часу з батьком, відчувати його ласку і, по можливості, допомагати йому.

Хлопчик не стає чоловіком по духу тільки тому, що він народився з чоловічим тілом. Він починає відчувати себе чоловіком і вести себе, як чоловік, завдяки здатності наслідувати і брати приклад з тих чоловіків і старших хлопчиків, до яких він відчуває дружнє ставлення. Він не може брати приклад з людини, яка не подобається.

Батько який із задоволенням проводить час зі своїм сином, дає йому відчуття, що він «свій хлопець». Їм корисно залишатися одним вдома, без опіки мами, разом ходити на прогулянки і мати свої, загальні секрети, спільні справи, гордість за досягнення і успішні дії.

Батько - провідник, який допомагає хлопчикові зробити перехід від малюка на маминих руках до хлопчика, а потім до хлопця.

Як організувати дитині свято (секрети тільки для дорослих) Консультація для батьків №1

Уміння організувати свято для дітей – величезна гідність для батьків. Як зробити так, щоб малюкам було весело і цікаво? Будь - яке свято повинно бути незабутнім і повним дитячих вражень. Батьки також беруть активну участь в маленьких rado-

щах малюка. Отже, як організувати свято дитині?

* При зустрічі гостей можна влаштувати цікаву гру. Передягнути одного або декількох дорослих у казкового героя, який дарує кожному малюку при вході повітряну кульку.

* Корисно для розвитку і цікаво для дітей влаштувати виставку дитячих фантазій. Можна задавати різну задачу, від «Придумай свою казку» до «Розкажи свою мрію». У конкурсі бажана участь великої кількості дітей. Це добре для їх розвитку та адаптації в дорослому житті – спілкуючись і ділячись своїми думками, дитина розвивається.

* Провідною дитячого свята можна вибрати казкову фею. Ім'я у феї повинно бути вибрано з урахуванням тематики свята, наприклад, фея Творчості або фея Дня народження. В помічники феї добре придумати маленьких гномів, які будуть веселити дітей, і загадувати їм веселі та розумні загадки і ігри.

* У конкурсах дуже цікавим буде використання фарб, крейди, джгутів, прищіпок, відра з водою (маленькі), паперові рушники та багато іншого.

*Дорослі на дитячому святі обов'язково повинні брати активну участь у різних конкурсах. Вони разом з хлопцями повинні малювати листівки і поздоровлення, брати участь у конкурсах і вікторинах.

*Дуже весело буде організувати показ різних фокусів.

Діти з прихованим диханням спостерігатимуть за магічною хімією. Всі ці клуби пари з мензурок, гори мильної піни і рідина, яка змінює колір у будь-якого предмета приведуть у захват цікавих малюків.

*Під кінець свята можна влаштувати урок танцю і вивчити запальну пісню.

*На прощання дітям можна зробити по маленькому паперовому літачку і запустити їх всім разом. Аналогічно можна вчинити і з конфетті. *«Свято дійсно вдалося»* – поділіться таким враженням кожен дорослий і малюк! Дитячі свята несуть в собі не тільки радість і враження для дитини, а й розвиток, спілкування і комунікабельність у стосунках, настільки необхідні якості у дорослому непростому житті.

Консультація для батьків №2

Мабуть, батьки не менше за дітей очікують наближення святкових днів.

Адже у дорослому віці ми маємо можливість влаштувати своїм дітям таке свято, яке ніколи не могли влаштувати для нас наші батьки.

Новий Рік та свято Миколая

На порозі вже святий Миколай. Чому б не запросити його у свій дім, щоб він не лише тихенько поклав подару-

нок під подушку, а щоб і показався у «всій красі» вашій дитині?

Сьогодні це цілком доступна послуга. Чимало агентств пропонують батькам різноманітних персонажів, яких можна запросити додому. Однак так, як чекають на святого Миколая, малюки мабуть не чекають більше нікого. То ж, за помірну ціну справжнісінький Миколай завітає до вашої оселі, подарує подарунки (підготовані батьками заздалегідь), та ще й пограється із дітками, запропонує різні конкурси та розваги за участю дітей та батьків.

Можливо, багато хто подумав зараз, що це дороге задоволення – кликати Миколая, лише для того, щоб потішити дітей. Нам відомо, що зараз побутує практика запрошувати одного Миколая на декілька сімей. Тобто всі дітлахи збираються в одній квартирі, розважаються, граються, а батьки сплачують ту ж саму суму, поділену між усіма.

Стосовно організації послуг від Діда Мороза та Снігуроньки, безумовно, їх також можна запросити. Однак багатьом діткам значно цікавіше буде разом з близькими прочитати лист від Діда. Таке добро також розповсюджується у різних точках продажу, в інтернеті. Можна замовити лист від Діда Мороза та Снігуроньки за індивідуальним шаблоном у єдиному екземплярі (у фотосалоні, типографії тощо).

День народження

Варто пам'ятати, що дитячий день народження – це свято для дитини, а не для ваших друзів, які збираються на дні народження дорослих. І хоч як діти люблять своїх бабусів-дідусів-хресних-тіток, та для них мало радості принесе подарований конвертик із грішми. Діти прагнуть розваг, яскравості, веселощів. Тому запросіть друзів своїх малюків, замовте великий торт, організуйте тематичну вечірку,

яка обов'язково сподобається вашим дітям. Безумовно, все варто організувати відповідно до віку дитини. Для дітей

від трьох років можна влаштувати шоу-програму мультяшних героїв. Це може бути і Губка Боб, і Міккі Маус, і Вінні Пух та інші. Приблизно у такому віці дітки оцінять жарти та фокуси від клоуна, од-

нак батьки мають глянути на нього заздалегідь. Бувають випадки, коли вигляд клоуна, який мав би смішити малюків, насправді лякає їх.

Якщо батьки не можуть з певних причин запросити друзів, то свято можна організувати для єдиної дитини, просто присвятивши їй цілий день. І дозволити відвідати усі атракціони чи розваги, які до того були не «по кишені». Звісно ж, батьки знають краще, що саме підходить їхнім малюкам.

Окрасою свята може стати чудовий унікальний торт, який виготовлять безпосередньо для вашого свята, для вашого малюка.

Тож сміливо повертайтеся у дитинство і реалізуйте свої мрії.

Консультація для батьків №3

Діти дуже люблять свята і гостей з подарунками. Зовсім не обов'язково чекати Нового року чи дня народження, вони готові відзначати день мильних бульбашок, день народження Червоної шапочки, перемогу на конкурсі юних

талантів, свято розбитих колін, головне - щоб батьки їм це дозволили. Так як святу потрібно дати ім'я, а заодно заінтригувати друзів, назвіть це Святом Капітошки. Ви готові?

Вам знадобиться: повітряні кулі, мильні бульбашки; м'ячі, бадмінтон, скакалки; настільні ігри; ватман, фарби, канцелярське приладдя, шнурки, бантик; басейн, заводні іграшки, водні пістолети; призи; музичний центр; солодкі частування та подарунки.

Виберіть теплий день, коли будете влаштовувати свято. Цей захід бажано провести на подвір'ї, на дачі, так буде зручніше і забавніше. Все необхідне привезіть заздалегідь, щоб встигнути з підготовкою.

Капітошка - герой мультфільму, являє собою краплю з мильними бульбашками, тому оформити свято слід в цьому стилі. Прикрасьте простір надувними кулями білих і синіх кольорів, прив'яжіть їх до дерев, до чагарників, до альтанки, наприклад. Тепер візьміть звичайні

кольорові кульки і заповніть їх водою, міцно зав'яжіть ниткою - це і будуть наші капітошки. Сховайте ці «крапельки» по всій ділянці. Під час свята запропонуйте дітям відшукати винуватців події.

Святковий стіл розташуйте в тіні, окремо від столу для дорослих. З вами малюкам нуднуvато, вже вибачте.

Страви мають бути легкими, смачними, наприклад фрукти в желе, печиво у формі забавних фігурок, незвично прикрашений торт, морозиво з вершками (якщо на дачі є холодильник).

Приготуйте дитячий басейн. Яке свято Капітошки без води? Вам знадобляться водні пістолети, плаваючі іграшки, бризгалкі і найважливіше - мильні бульбашки, чим більше, тим краще. Не забудьте попередити гостей, щоб захопили купальні костюми та рушники. Якщо немає можливості встановити басейн, скористайтеся наступною радою: напевно, десь у сараї є шланг і розбризкувач для зволоження ґрунту. Зберіть конструкцію і закріпіть на вертикальному стрижні (підійде металевий прут, лопата, довга деревинка, міцно укопана в землю). Дітлахи з радістю будуть бігати під таким фонтанчиком.

Подбайте про музику, підійде звичайний магнітофон або центр. За допомогою подовжувача встановіть музику біля столу дітей. Запропонуйте дітям самим виконувати дитячі пісні під караоке.

Займіться підготовкою розваг.

Розкладіть на траві ракетки для бадмінтону, великі надувні м'ячі, сачки для метеликів, скакалки. Можна пограти

в гру - «Прикріпи ослику хвіст». Для цього на аркуші ватману намалуйте ослика без хвоста. Хвостик зв'яжіть з шнурків, на кінці причепіть бантик. У підстави хвоста приклейте канцелярську кнопку. У всіх учасників гри є одна спроба прикріпити хвіст правильно, дитина повинна покрутитися на місці і з зав'язаними очима увіткнути хвостик на ватман. Чим вірніше буде причеплений хвіст, тим більше шансів перемогти. Для таких розваг підготуйте маленькі призи - сюрпризи.

Подарунки. Якщо на святі присутні батьки друзів, обговоріть з ними заздалегідь, як і кого, ви будете вітати. Можливо, кожен батько зробить сюрприз своїй дитині не просто у зв'язку з навчанням, а у зв'язку зі святом Капітошки, тоді витрати на організацію свята слід розділити на всіх учасників порівну. У кожному разі свято пройде на «Ура». Ваша дитина і всі його друзі будуть шалено раді повеселитися!!!

**Нехай змістовне дозвілля стане доброю традицією
вашої родини, кольоровою сторінкою щасливого
дитинства вашого сина і доньки.**

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

1. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція), затверджена наказом МОН, молоді та спорту України від 22.05.12р. № 615.
2. Березіна О. М., Гніровська О.З., Линник Т. А.. «Грайлик», програма з організації театралізованої діяльності в дошкільному навчальному закладі. – Тернопіль, «Мандрівець», 2014.- 54 с.
3. Гончаров В. Л. Батько – особлива посада. Роль батька в становленні особистості. – Київ: Шкільний світ, 2010. – 124 с.
4. Конвенція прав дитини (схвалена Генеральною асамблеєю ООН 20.11. 1989 року).
5. Кулинич Н.В., Савченко Л.В. Енциклопедія дитячого свята. - Харків: Вид. група «Основа», 2007. – 271 с.
6. Ладивір С. Радість розвитку. Взаємодія дорослого і дитини. - Київ «Редакція газети з дошкільної та початкової освіти», 2013.- 125 с.
7. Лохвицька Л. В. «Скарбниця моралі», програма з морального виховання дітей дошк.віку. - Тернопіль, «Мандрівець», 2014.- 53 с.
8. Терещенко А., Терещенко І. Календарні свята в дитячому саку. – Київ «Редакція газети з дошкільної та початкової освіти», 2013.- 117 с.
9. Формування статево рольової поведінки у дошкільників / уклад. Кулаченко О.В., Молодушкіна І.В. – Харків: Вид. група «Основа», 2012. – 176 с.

